
NakShatrasukta

नक्षत्रसूक्तम्

Document Information

Text title : nakshatrasuuktaM

File name : nakshatra.itx

Category : sUkta, veda, svara

Location : doc_veda

Author : Vedic Tradition

Transliterated by : Rajagopal Iyer

Proofread by : Rajagopal Iyer

Latest update : June 14, 2000

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 11, 2025

sanskritdocuments.org

नक्षत्रसूक्तम्

तैत्तिरीय ब्राह्मणम् । अष्टकम् - 3 प्रश्नः १

तैत्तिरीय संहिता । काण्ड 3 प्रपाठकः - ५ अनुवाक - १

ॐ ॥ अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः । नक्षत्रं देवमिन्द्रियम् ।

१६मासां विचक्षणम् । उविरासं जुडोतन ।

यस्य भान्ति रश्मयो यस्य डेतवः । यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वा ।

स कृत्तिकाभिरभिसंवसानः । अग्निर्नो देवस्सुविते दधातु ॥ १ ॥

प्रजापते रोडिणीवितु पत्नी । विश्वरूपा बृहती चित्रभानुः ।

सा नो यज्ञस्य सुविते दधातु । यथा जुवेम शरदस्सवीराः ।

रोडिणी देव्युदगात्पूरस्तात् । विश्वा रुपणि प्रतिमोदमाना ।

प्रजापति उविषा वर्धयन्ती । प्रिया देवानामुपयातु यज्ञम् ॥ २ ॥

सोमो राजा मृगशीर्षेण आगन् । शिवं नक्षत्रं प्रियमस्य धाम ।

आप्यायमानो बहुधा जनेषु । रेतः प्रजा यजमाने दधातु ।

यत्ते नक्षत्रं मृगशीर्षमस्ति । प्रिय राजन् प्रियतमं प्रियाणाम् ।

तस्मै ते सोम उविषा विधेम । शत्रुं अघि द्विपदे शं यतुष्यदे ॥ ३ ॥

आर्द्रया रुद्रः प्रथमा न अेति । श्रेष्ठो देवानां पतिरग्निमानाम् ।

नक्षत्रमस्य उविषा विधेम । मा नः प्रजा रीरिषन्मोत वीरान् ।

उेति रुद्रस्य परिणो वृषाङ्गु । आर्द्रा नक्षत्रं जुषता उविर्नः ।

प्रमुञ्चयमानौ दुरितानि विश्वा । अपाघशं सन्नुदतामरातिम् ॥ ४ ॥

पुनर्नो देव्यदितिस्मृणोतु । पुनर्वसूनः पुनरेतां यज्ञम् ।

पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वा । पुनः पुनर्नो उविषा यजामः ।

अेवा न देव्यदितिर्नर्वा । विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा ।

पुनर्वसू उविषा वर्धयन्ती। प्रियम् देवानामध्येतु पाथः ॥ ५ ॥

भृदस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रमभि संभूव।

श्रेष्ठो देवानां पृतनासुजिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु।

तिष्यः पुरस्ताद्भुत मध्यतो नः। भृदस्पतिर्नः परिपातु पश्चात्।

बाधेतान्द्वेषो अभयं कृणुताम्। सुवीर्यस्य पतयस्याम ॥ ६ ॥

६६ सर्पोभ्यो उविरस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषामनुयन्ति येतः।

ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति। ते नस्सर्पासो उवमागमिष्ठाः।

ये रोयने सूर्यस्यापि सर्पाः। ये द्रिवं देवीमनुसञ्चरन्ति।

येषमश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यस्सर्पोभ्यो मधुमज्जुलोमि ॥ ७ ॥

उपभूताः पितरो ये मघासु। मनोजवसस्सुकृतस्सुकृत्याः।

ते नो नक्षत्रे उवमागमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्।

ये अग्निदग्धा येऽनग्निदग्धाः। येऽमुल्लोकं पितरः क्षियन्ति।

याँश्च विद्मयाँ उ य न प्रविद्म। मघासु यज्ञँ सुकृतम् जुषन्ताम् ॥ ८ ॥

गवां पतिः कृल्युनीनामसि त्वम्। तदर्यमन् वरुणमित्र यारु।

तं त्वा वयँ सनितारँ सनीनाम्। जुवा जुवन्तमुप संविशेम।

येनेमा विश्वा भुवनानि सञ्जिता। यस्य देवा अनुसंयन्ति येतः।

अर्यमा राजाऽजस्तु विष्मान्। कृल्युनीनामृषभो रोरवीति ॥ ९ ॥

श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि। तत्त्वा विदुः कृल्युनीस्तस्य वित्तात्।

अस्मभ्यं क्षत्रमजरँ सुवीर्यम्। गोमदश्चवदुपसन्नुदेल।

भगोऽल दाता भग इत्प्रदाता। भगो देवीः कृल्युनीराविवेश।

भगस्येत्तं प्रसवं गमेम। यत्र देवैस्सधमादँ मदेम। ॥ १० ॥

आयातु देवस्सवितोपयातु। डिशय्येन सुवृता रथेन।

वडन् उस्तँ सुभगं विद्मनापसम्। प्रयच्छन्तं पपुहिं पुण्यमश्च।

उस्तः प्रयच्छ त्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम अेनत्।

दातारमध सविता विदेय। यो नो उस्ताय प्रसुवाति यज्ञम् ॥ ११ ॥

त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति शित्राम्। सुभँ ससंयुवतिँ रोयमानाम्।

निवेशयन्नमृतामन्त्यांश्च। रुपाणि पि शन् भुवनानि विश्वा।
तन्नस्त्वष्टा तद्दु सित्रा वियष्टाम्। तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मध्यम्।
तन्नः प्रजा वीरवती सनोतु। गोभिर्नो अश्वैस्समनक्तु यज्ञम् ॥ १२ ॥
वायुर्नक्षत्रमभ्येति निष्ठयाम्। तिग्मशर्गो वृषभो रोरुवाणः।
समीरयन् भुवना मातरिश्वा। अप द्वेषा सि नुदतामरातीः।
तन्नो वायस्तद्दु निष्ठया शर्गोतु। तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मध्यम्।
तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा तरेम दुरितानि विश्वा ॥ १३ ॥
दूरमस्मश्चत्रवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणुतां तद्विशाम्।
तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात् पुरस्तादभयन्नो अस्तु।
नक्षत्राणामधिपती विशाम्। श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ।
विषूयश्शत्रून्पबाधमानौ। अपक्षुधनुदतामरातिम् ॥ १४ ॥
पूर्णा पश्चाद्भुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय।
तस्यां देवा अधिसंवसन्तः। उत्तमे नाक षड माद्यन्ताम्।
पृथ्वी सुवया युवतिः सजोषाः। पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना।
आध्याययन्ती दुरितानि विश्वा। उरुं दुडां यजमानाय यज्ञम्।
ऋद्ध्यास्म उर्व्यैर्मसोपसद्य। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु।
अनूराधान् उविषा वर्धयन्तः। शतं जुवेम शरदः सवीराः।
सित्रं नक्षत्रमुदगात्पुरस्तात्। अनूराधा स धति यद्ददन्ति।
तन्मित्र ऐति पथिभिर्देवयानैः। डिश्ययैर्विततैरन्तरिक्षे ॥ १६ ॥
धन्वो ज्येष्ठामनु नक्षत्रमेति। यस्मिन् वृत्रं वृत्र तूर्यो ततार।
तस्मिन्वयममृतं दृढानाः। क्षुधन्तरेम दुरितिं दुरिष्टिम्।
पुरन्दराय वृषभाय धृषणवे। अषाढाय सडमानाय मीढुषे।
धन्द्राय ज्येष्ठा मधुमदुडाना। उरुं कृणोतु यजमानाय लोकम् ॥ १७ ॥
मूलं प्रजा वीरवती विदेथ। पराथ्येतु निरृतिः पराया।
गोभिर्नक्षत्रं पशुभिस्समक्तम्। अडर्भूयाद्यजमानाय मध्यम्।
अडर्नो अद्य सुविते ददातु। मूलं नक्षत्रमिति यद्ददन्ति।
पराथी वाया निरृतिं नुदामि। शिवं प्रजयै शिवमस्तु मध्यम् ॥ १८ ॥

या द्रिव्या आपः पयसा सम्भ्रूवुः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः।
यासामषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः श स्योना भवन्तु।
याश्च कूप्या याश्च नाधास्समुद्रियाः। याश्च वैशन्तीरुत प्रासयीर्याः।
यासामषाढा मधु भक्षयन्ति। ता न आपः श स्योना भवन्तु ॥ १८ ॥
तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः। तदषाढा अभिसंयन्तु यज्ञम्।
तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः। कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय कल्पताम्।
शुभ्राः कन्या युवतयस्सुपेशसः। कर्मकृतस्सुकृतो वीर्यावतीः।
विश्वान् देवान् उविषा वर्धयन्तीः। अषाढाः काममुपायन्तु यज्ञम् ॥ २० ॥
यस्मिन् ब्रह्माव्यजयत्सर्वमेतत्। अमुञ्च लोकमिदमूय सर्वम्।
तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विजित्य। श्रियं दधात्वद्दृष्टीयमानम्।
उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जितेभौ। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विद्यष्टाम्।
तस्मिन्वयं पृतनास्सञ्जयेम। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम् ॥ २१ ॥
शृण्वन्ति श्रोशाममृतस्य गोपाम्। पुण्यामस्या उपशृणोमि वायम्।
मर्डी देवी विष्णुपत्नीमञ्जूर्याम्। प्रतीची मेना उविषा यजामः।
त्रेधा विष्णुरुरुगायो वियङ्गमे। मर्डी द्रिवं पृथिवीमन्तरिक्षम्।
तच्छ्रीर्षैतिश्रव षष्ठ्यमाना। पुण्य श्लोकं यजमानाय कृण्वती ॥ २२ ॥
अष्टौ देवा वसवस्सोम्यासः। यतस्रो देवीरजराः श्रविष्ठाः।
ते यज्ञं पान्तु रजसः पुरस्तात्। संवत्सरीशाममृतं स्वस्ति।
यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः।
पुण्यन्नक्षत्रमभि संविशाम। मा नो अरातिरधश साऽगन् ॥ २३ ॥
क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः। नक्षत्राणां शतभिषग्वसिष्ठः।
तौ देवेभ्यः कृणुति दीर्घमायुः। शतं सलसा भेषजानि धत्तः।
यज्ञन्नो राजा वरुण उपयातु। तन्नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः।
तन्नो नक्षत्रं शतभिषगञ्जुषाणाम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्भेषजानि ॥ २४ ॥
अज ऐकपादुद्गतात्पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रति मोदमानः।
तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः।

वि॒भ्रा॒ज॒मा॒न॒स्स॒मि॒धा॒ न॒ उ॒ग्रः॑ । आ॒ऽन्त॒रि॒क्ष॒म॒रु॒ड॒ग॒न्धा॒म् ।
 तं॑ सूर्यं॑ दे॒व॒म॒ज॒मे॒क॒पा॒द॒म् । प्रो॒ष्ठ॒प॒दा॒सो॒ अनु॒य॒न्ति॑ सर्वे ॥ २५ ॥
 अ॒डि॒र्भु॒ध्रि॒यः॑ प्रथ॒मा॒ न॒ अ॒ति॒ । श्रे॒ष्ठो॑ दे॒वा॒ना॒मु॒त॒ मा॒नु॒षा॒णाम् ।
 तं॑ ब्रा॒ह्म॒ण॒ा॒स्सो॒म॒पा॒स्सो॒भ्या॒सः । प्रो॒ष्ठ॒प॒दा॒सो॒ अ॒भि॒र॒क्ष॒न्ति॑ सर्वे ।
 य॒त्वा॒र॒ अ॒ेक॒म॒भि॒र्क॒र्म॑ दे॒वाः । प्रो॒ष्ठ॒प॒दा॒स॒ इ॒ति॑ या॒न् व॒द॒न्ति॑ ।
 ते॒ बु॒ध्रि॒यं॑ परि॒ष॒धे॑ स्तु॒व॒न्तः । अ॒डि॒र॒क्ष॒न्ति॑ न॒म॒सो॒प॒स॒धे ॥ २६ ॥
 पू॒षा॒ रे॒व॒त्य॒वे॒ति॑ प॒न्था॒म् । पु॒ष्टि॒प॒ती॒ प॒शु॒पा॒ वा॒ज॒भ॒स्त्यौ॑ ।
 इ॒मानि॑ उ॒व्या॒ प्र॒य॒ता॒ जु॒षा॒णा॒ । सु॒गै॒र्नो॑ या॒नै॒रु॒प॒या॒तां॑ य॒ज्ञ॒म् ।
 क्षु॒द्रा॒न् प॒शू॒न् र॒क्ष॒तु॒ रे॒व॒ती॒ नः॑ । गा॒वो॒ नो॒ अ॒श्वा॒ अ॒न्वे॒तु॒ पू॒षा॑ ।
 अ॒न्नं॑ र॒क्ष॒न्तौ॑ ब॒हु॒दा॒ वि॒रु॒प॒म् । वा॒जं॑ स॒नु॒तां॑ य॒ज॒मा॒ना॒य॒ य॒ज्ञ॒म् ॥ २७ ॥
 त॒द॒श्वि॒ना॒व॒श्व॒यु॒जो॒प॒या॒ता॒म् । शु॒भ॒ङ्ग॒मि॒धौ॑ सु॒य॒मे॒भि॒र॒श्वैः॑ ।
 स्वं॑ न॒क्ष॒त्रं॑ उ॒वि॒षा॒ य॒ज॒न्तौ॑ । म॒ध्वा॒स॒मृ॒क्तौ॑ य॒जु॒षा॒ स॒म॒क्तौ॑ ।
 यौ॑ दे॒वा॒नां॑ भि॒ष॒जौ॑ उ॒व्य॒वा॒डौ॑ । वि॒श्व॒स्य॑ दू॒त॒व॒मृ॒त॒स्य॑ गो॒पौ॑ ।
 तौ॑ न॒क्ष॒त्रं॑ जु॒षा॒णो॒प॒या॒ता॒म् । न॒मो॒ऽश्वि॒भ्यां॑ कृ॒णु॒मो॒ऽश्व॒यु॒ग्भ्या॑म् ॥ २८ ॥
 अ॒प॒ पा॒प्मानं॑ भ॒र॒णी॒र्भ॒र॒न्तु॑ । त॒द्ये॒मो॒ रा॒जा॒ भ॒ग॒वा॒न् वि॒च॒ष्टा॒म् ।
 लो॒क॒स्य॑ रा॒जा॒ म॒हतो॑ म॒हान्॑ ङि॒ । सु॒गं॑ नः॑ प॒न्था॒म॒भयं॑ कृ॒णो॒तु॑ ।
 य॒स्मि॒न्न॒क्ष॒त्रे॒ यम॑ अ॒ति॒ रा॒जा॑ । य॒स्मि॒न्ने॒न॒म॒भ्य॒र्षि॒य॒न्त॒ दे॒वाः॑ ।
 त॒द॒स्य॑ चि॒त्रं॑ उ॒वि॒षा॒ य॒जाम॑ । अ॒प॒ पा॒प्मानं॑ भ॒र॒णी॒र्भ॒र॒न्तु॑ ॥ २९ ॥
 नि॒वेश॒नी॒ स॒ङ्ग॒म॒नी॑ व॒सू॒नां॑ वि॒श्वो॒ रु॒पा॒णि॑ व॒सू॒न्या॒वेश॑य॒न्ती॑ ।
 स॒ह॒स्र॒पो॒षं॑ सु॒भ॒गा॒ र॒रा॒णा॒ सा॒ न॒ आ॒ग॒न्व॒र्य॑सा॒ सं॒वि॒द्या॒ना॑ ॥
 य॒त्ते॑ दे॒वा॒ अ॒द॒धु॒र्भा॒ग॒धे॒य॒म॒मा॒वा॒स्ये॑ सं॒व॒स॒न्तो॑ म॒डि॒त्वा॑ ।
 सा॒ नो॑ य॒ज्ञं॑ पि॒पृ॒डि॒ वि॒श्व॒वा॒रे॒ र॒यि॒त्रो॑ धे॒डि॒ सु॒भ॒गे॑ सु॒वी॒र॒म् ।
 ॐ॑ शा॒न्तिः॒ शा॒न्तिः॒ शा॒न्तिः॑ ।

Encoded with Accents by Rajagopal Iyer

NakShatrasukta

pdf was typeset on May 11, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

